

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Μαΐου 1866, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10 Π. Μ. συνελθόντων ἐταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας περὶ τοὺς εἰκοσιπέντε ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς γενικὴν συνέλευσιν, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Φίλιππος Ἰωάννου προσεφώνησεν αὐτοὺς ὡς ἑξῆς.

Ἐντιμοὶ Κύριοι ἐταῖροι·

Ὅλου ἤδη ἔτους συμπληρωθέντος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνετέθη εἰς ἡμᾶς ἡ διαχείρισις τῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας πραγμάτων, συνεκλήθητε πάλιν σήμερον κατὰ τὸ δέκατον ἄρθρον τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς, ἵνα λάβητε παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου λόγον τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πράξεων αὐτοῦ, συσκεφθῆτε δὲ καὶ ἀποφασίσητε ὅτι κρίνετε συντελεστικώτερον εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας καὶ ἐκλέξητε τριμελῆ ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέλεξιν τῆς γενομένης ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ χρηματικῆς διαχειρίσεως.

Τὰς πράξεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου θέλει ἐκθέσει πρὸς ὑμᾶς κατὰ τὰ εἰθισμένα ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρίας κύριος Στέφανος Κουμανούδης· τὰ δὲ τῆς ἐτησίας χρηματικῆς αὐτῶν διαχειρίσεως ὁ ταμίας αὐτῆς κύριος Γεώργιος Καραμάνος.

Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἐκθέσεων τούτων θέλετε γνωρίσει, ἐντιμοὶ κύριοι, ὅτι τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἐπράξε καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο καὶ ἡ ὀλιγότης τῶν χρηματικῶν μέσων συνεχῶρει νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῆς ὄντως Ἑλληνικῆς καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην ὀφελιμωτάτης προθέσεως τῆς ἡμετέρας ἑταιρίας. Ἀλλ' ὁμολογητέον, ὅτι μέγα τι καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς κοινὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ ἐλπίδας νὰ πράξωμεν δὲν ἠδυνήθημεν· διότι παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν αἱ δυσχερεῖς τῆς πατρίδος ἡμῶν περιστάσεις παραταθεῖσαι ἀφήρσαν ἀφ' ἡμῶν τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα χρηματικὰ μέσα, ἅτινα ἄλλοτε καὶ ἀφθονώτερα καὶ τακτικώτερα ἐπορίζομεθα ἐκ τῶν συνδρομῶν τῶν τε ἐντὸς καὶ τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἐντίμων ἡμῶν συνεταίρων. Ὁ νῦν παρατηρούμενος πολλῶν τῆς ἑταιρίας μελῶν ὄκνος περὶ τὴν τακτικὴν ἀπότισιν τῆς ἐτησίας αὐτῶν συνεισφορᾶς λυπεῖ βεβαίως, ἀλλὰ δὲν ἀπελπίζει ἡμᾶς, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπικρατούσας ἐτι δυσχερεῖς περιστάσεις.

Εὐλόγως ἠθέλομεν ἀπελπισθῆ, ἐὰν ἠδυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ πασίγνωστος καὶ τοσάκις λαμπρῶς καταδηλωθεῖσα φιλοπατρία καὶ φιλοτιμία τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν τοσοῦτον νῦν ἐμαράνηται καὶ τοσοῦτον ἐψυχράνηται ὅ ὑπὲρ τῶν κοινωφελῶν ἔργων ζῆλος αὐτῶν, ὥστε οὐδὲ τὰ μνημεῖα τῆς τέχνης καὶ τοῦ βίου τῶν μεγάλων ἡμῶν προγόνων κρίνονται ὑπ' αὐτῶν ἀντάξια τῆς ἐλαχίστης ἐκείνης χρηματικῆς συνεισφορᾶς, ἣτις ἀπαιτεῖται πρὸς ἀνέυρεσιν αὐτῶν, διάταξιν, διατήρησιν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐξέτασιν. Δὲν ἀπελπίζομεθα, μὴ γένοιτο! ἀλλ' ὅμως λυπούμεθα, καὶ εὐλόγως λυπούμεθα, παρατηροῦντες, ὅτι ὁ ῥηθεὶς ὄκνος δὲν περιορίζεται εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ μέλη τῆς Ἑταιρίας, εἰς ὧν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ἔχουσιν ἄμεσον καὶ ἐπαισθητὴν ἐπιρροὴν αἱ παρούσαι οἰκονομικαὶ τῆς πατρίδος δυσχερεῖαι, ἀλλ' ἐπεκτείνεται καὶ εἰς ἐκείνους τοὺς ἐταίρους, οἵτινες ἀσφαλέστερον ἐλλιμνισμένοι μένουσιν ὅλως ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ τῶν παλιῶν τῆς δημοσίας ἐν Ἑλλάδι οἰκονομίας. Τοιοῦτοι μάλιστα εἶναι οἱ ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου ἐν διαφόροις χώραις ἐμπορευόμενοι, ἢ ἄλλως διατρίβοντες φίλοι ὁμογενεῖς, ὧν ἡ τοσάκις διὰ γενναίων συνεισφορῶν ἐπιδειχθεῖσα φιλοπατρία πολλάκις ἐφείλκυσε πάντων τὴν προσοχὴν καὶ τὸν ἔπαινον καὶ ἔπεισε τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἔχουσα τέκνα τόσοσφιλοστοργα, οὐδαμοῦ καὶ οὐδέποτε λησμονοῦντα τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον των, ἀλλὰ καὶ μακρὰν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτῆς ἐργαζόμενα καὶ ἐλευθερίως εἰς τὰς χρεῖας αὐτῆς συνεσφέροντα, καὶ πρὸς αὐτὴν ὡς μητέρα κοινὴν καὶ ποθεινὴν ἀποβλέποντα, ἔχει βεβαίως μέλλον αἴσιον καὶ ἐπίζηλον. Καὶ ὅμως τὰ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος μέλη τῆς Ἑταιρίας δεικνύονται ἀπὸ τινος χρόνου, ὡς μὴ ὀφείλουν, ἀμελέστερα περὶ τὴν ἀπότισιν τῆς πρὸς αὐτὴν ὀφειλομένης ἐτησίας των συνδρομῆς. Αναγινώσκοντες ἴσως εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἢ ἄλλως πως μαθάνοντες, ὅτι τὰ ἐν Ἑλλάδι δὲν βαίνουσι σύμφωνα μὲ τὰς κοινὰς εὐχὰς καὶ ἐλπίδας, ὅτι καταχρήσεις τινὲς λαμβάνουσι χώραν, ὅτι ὁ ἐγωῖσμός ἐπικρατεῖ πολλαχοῦ, ἀπελπίζονται καὶ ῥέπουσιν εἰς τὸ πιστεύειν, ὅτι οὐδὲν ὑγιῶς παρ' ἡμῖν ἐνεργεῖται, ὅτι οὐδεὶς ἐνταῦθα ὑπάρχει ὁ περὶ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος φροντίζων καὶ ὑπὲρ αὐτῶν κοπιῶν, ὅτι ἡ κατάχρησις ἐκτείνεται πανταχοῦ καὶ ἐν πᾶσιν· ἀλλ' ἂν τοιαῦτα φρονῶσιν οἱ ἔξω ὁμογενεῖς, ἀμαρτάνουσι μεγάλως καὶ μεγάλως ἀδικοῦσι τοὺς ἐν τῇ

πατρίδι ἀδελφούς αὐτῶν ὄχι ! ἡ φιλοπατρία καὶ φιλοτιμία δὲν περιορίζεται εἰς τὰς καρδίας μόνων τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενῶν. Ἐὰν τοῦτο ἠλήθευεν, ἡ πατρίς των δὲν ἦθελεν ὑπάρχει ἀπὸ πολ- λοῦ ζῶσι θεβαίως καὶ ἐνταῦθα καὶ ζῶσι πλείστοι ἀληθῶς φιλοπάτριδες καὶ φιλότιμοι, οἱ μὲν συνεισ- φέροντες τὸ κατὰ δύναμιν καὶ πολλάκις τὸ ὑπὲρ δύναμιν, οἱ δὲ κοπιῶντες μετὰ ζήλου ὑπὲρ παντὸς ὅ,τι εἶναι καλὸν καὶ τίμιον καὶ εἰς τὴν πατρίδα συμφέρον· οὗτοι δὲ προσδοκῶσι δικαίως τὴν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν συνδρομὴν τῶν ἐξω ἀδελφῶν των καὶ δικαίως λυποῦνται, ὡς ἀδίκως στεροῦνται αὐτῆς καὶ ἀντ' αὐτῆς ψιλὰς παραινέσεις καὶ ἐνίοτε ἐπιπλήξεις ἀδίκους λαμβάνουσι. Πρὸς τοὺς ἐξω ὁμογε- νεῖς ὡς εὐπορωτέρους ἀποτεινόμενοι νῦν ἐπικαλούμεθα τόσον λιπαρέστερον τὴν πρόθυμον καὶ γεν- ναίαν πρὸς τὸν μέγαν σκοπὸν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας χρηματικὴν συνδρομὴν, ὅσον ἀναγκαιο- τέραν καθιστῶσιν αὐτὴν αἱ μεγάλαι καὶ πολυδάπανοι ἀρχαιολογικαὶ χρεῖαι τῆς ἡμετέρας πατρίδος, ὧν ἡ παραμέλησις μεγάλην καὶ ἀνεπανόρθωτον ἐπαπειλεῖ τὴν ζημίαν, δικαίαν δὲ καὶ θυμοδακυστά- την ἐπάγεται τὴν παρά τῶν ἀλλοεθνῶν πρὸς τὸ ἡμέτερον ἔθνος κατάκρισιν. Ἐὰν κατὰ τὸν μακρὸν τῆς δουλείας ἡμῶν χρόνον πολλὰ τῶν ἀρχαίων μνημείων ἐφθείροντο ἢ ἠρπάζοντο καὶ εἰς μακρινὰς χώρας μετεκομίζοντο, οὐδεὶς ἐνεκα τούτων φόγος δύναται δικαίως νὰ ἀποτοξευθῇ καθ' ἡμῶν, πολλὰ καὶ δευὰ ὑπ' ἀνάγκης τότε ὑπομενόντων. Ἐὰν ὅμως καὶ νῦν ἐτι, ὅτε χάριτι θεῖα αὐτόνομοι ζῶμεν καὶ ἐλευθέρως πολιτευόμεθα, ὅτε ἱκανοὶ μετροῦνται ἐν ἡμῖν οἱ μυριοπλοῦτοι, πολλοὶ δὲ οἱ δυνάμε- νοι ἀδρόως ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ πατρίδι ἀρχαιοτήτων νὰ συνεισφέρωσιν, ἐὰν, λέγω, καὶ νῦν ἐτι ἀμελῶμεν τῶν ἀξιολόγων προϊόντων τῆς ἀνυπερβλήτου καλλιτεχνίας τῶν ἡμετέρων προγόνων, ψυχροὶ δὲ καὶ ἀδιάφοροι ἀφήνωμεν νὰ καταρρέωσι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἢ φθείρωνται ὑπὸ τῆς μοχθηρίας τινῶν, ἢ κλέπτωνται ὑπὸ τῶν ἀσεβῶς παρεμπορευομένων τὰ ἀρχαῖα καὶ μεταφέρονται ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος τὰ ὀλίγα περισωζόμενα ἐτι ἐν τοῖς κόλποις τῆς γῆς σεβάσματα λείψανα τῆς προπατορικῆς εὐκλείας ἡμῶν, τίνα λόγον ἔχομεν πρὸς ἡμετέραν δικαίωσιν ;

Ὅσον εἶναι λυπηρὸν, τόσον εἶναι ἀληθές, ὅτι ἀπὸ τριῶν ἡδὴ ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα ὁ περὶ τῶν ἀρ- χαιοτήτων νόμος τοῦ Βασιλείου παραβαίνεται πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀπροκαλύπτως καὶ μὲ τὸλ- μῆν παράδοξον, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνασκαπτόντων καὶ λαφυραγωγούντων ἀρχαίους τάφους, τῶν ἀναζητούτων πανταχοῦ καὶ ἀσυνειδήτως λαθροπρατούντων τὰ ἀρχαῖα ἐπολλαπλασιάσθη, ὅτι ἐναν- τίου τοῦ καθεστῶτος νόμου πλῆθος ἀρχαίων καθ' ἡμέραν ἐξάγεται τῆς ἡμετέρας πατρίδος, ὅτι ἡ Κυ- βέρνησις, πρὸς ἣν τὸ συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας πολλάκις ἀνήγγελεν εὐσεβάστως ὅ,τι περὶ τῆς προόδου τοῦ κακοῦ ἐμάνθανεν, ἐπικαλούμενον τὴν παρ' αὐτῆς δυνατὴν θεραπείαν, δὲν ἴσχυσε μέχρι τῆς σήμε- ρον νὰ κωλύσῃ τὴν ἀσεβῆ τῶν ἀρχαίων παρεμπορείαν, ὅτι οὐδ' ἡ κοινὴ γνώμη, ἣτις πολλάκις πολλὰ κακὰ ἐμποδίζει καὶ ἐδύνατο θεβαίως καὶ τὸ ῥῆθὲν κακὸν νὰ ἐμποδίσῃ, στιγματίζουσα προσηκόντως τοὺς παρεμπορευομένους τὰ ἀρχαῖα ὡς ἀσεβεῖς πρὸς τὴν πατρίδα, δὲν ἐξάνεστη, ὡς ὤφειλε, κατὰ τοῦ παρανόμου τούτων ἐπιτηδεύματος. Ὅθεν ἐντὸς ὀλίγου ἢ φιλάττη ἡμῶν πατρίς, ἢ μήτηρ τῆς ἀρ- χαιῆς καλλιτεχνίας πρὸς αἰσχος τῶν νῦν ζώντων τέκνων αὐτῆς ἀπογυμνοῦνται παντελῶς τῶν ἀρχαίων αὐτῆς κοσμημάτων· μεταφέρονται δὲ ταῦτα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἵνα κοσμήσωσιν ἐκεῖ καὶ πλουτί- σωσιν ἀρχαιολογικὰς συλλογὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς. Ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν κατὰ κακοῦ τηλικού- του κρίνομεν χρέος ἡμέτερον νὰ ὑψώσωμεν ἐνταῦθα φωνὴν ψυχικῆς ὀδύνης· εἴθε αὕτη ἀντηχήσῃ εἰς τὰς καρδίας τῶν τε ἐντίμων ἐταίρων καὶ πάντων τῶν φιλάτων ὁμογενῶν καὶ γεινῆ πρόξενος θεραπείας τινός. Πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ δύο τινὰ δύναται νὰ συντελέσωσι· πρῶτον μὲν καὶ κυ- ριώτερον ἡ σπουδαιότερα ἐπαγρύπνησις καὶ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων ἐνέργεια τῆς βασιλικῆς Κυβερνή- σεως, ἣτις ὀφείλει νὰ φροντίσῃ ὅσον τάχιστα περὶ ἐκδόσεως ἀρμοδιωτέρου περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων νόμου, στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἡδὴ ἀποκτηθείσης πολυχρονίου πείρας καὶ περὶ ἀκριβοῦς αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι τηρήσεως· δεύτερον δὲ ἡ πρόθυμος καὶ γενναία ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων συνδρομὴ τῶν παν- ταχοῦ ὁμογενῶν καὶ ἰδίως τῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας μελῶν, ἅτινα ὀφείλουσι νὰ πέμπωσι πρὸς αὐτὴν προθύμως καὶ ἐγκαίρως τὴν ἐτησίαν αὐτῶν συνδρομὴν, καὶ ταύτην ὅσον δυνατὸν ἀδρο- τέραν. Διὰ τοιαύτης συνδρομῆς θέλει καταστῆ εἰς τὸ ἐκάστοτε διοικητικὸν Συμβούλιον δυνατὴ ἢ ἐπισκευὴ καὶ προσήκουσα διατήρησις ἀρχαίων τινῶν μνημείων χρεῖαν τοιαύτης ἐπισκευῆς ἔχόν- των, ἢ ἀνασκαφῆ τόπων, ἐν οἷς ὑπάρχει πιθανότης ἀνευρέσεως προϊόντων τῆς ἀρχαιῆς Ἑλληνικῆς τέχνης, ἢ ἀγορὰ τοιούτων παρ' ἄλλων οἵτινες πωλοῦσιν αὐτὰ συνήθως εἰς τοὺς πλειονοδοτοῦντας ἀλλογενεῖς· καὶ ἡ ἐκδοσις ἐφημερίδος ἀρχαιολογικῆς περιγραφούσης ἢ ἐξηγουσῆς τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχαιότητας. Πᾶν μέλος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, δεχόμενον τὸ δίπλωμα, ἀναδέχεται καὶ τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐγκαίρου πρὸς τὴν Ἐταιρίαν ἀποτίσεως τῆς ἐτησίας συνεισφορᾶς του. Προσδοκᾶται δ' αὕτη εὐλόγως τόσον ἀδρότερα παρὰ τῆς φιλοτιμίας τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλά-δος εὐπορωτέρων ὁμογενῶν, ὅσον ἀνεπαισθητοτέρα ἀποβαίνει εἰς αὐτοὺς τοιαύτη πρὸς τὴν πατρίδα χρηματικὴ συνδρομὴ. Καὶ τῷ ὄντι, πόσοι ἐκ τῶν εὐπόρων ὁμογενῶν δαπανῶσιν εἰκοσαπλάσια τῆς ἐτησίας πρὸς τὴν Ἐταιρίαν συνδρομῆς καὶ ἐτι πλείοτερα εἰς μίαν καὶ μόνην τράπεζαν, εἰς ἓν καὶ

μόνον ἐσπερινὸν τεπόσιον ! Εἶθε μὴ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀλλογενεῖς ἀφορμὴν νὰ χλευάζωσι δικαίως τὴν ἀπειροκαλίαν ἡμῶν καὶ κατακρίνωσι τὴν ψυχρότητα ἡμῶν καὶ ἀδιαφορίαν πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν τοσοῦτον τιμώμενα καὶ περιζητούμενα μνημεῖα τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων προγόνων !

Μετὰ ταῦτα ὁ γραμματεὺς ἀνέγνω τάδε :

Κύριοι,

Ἀρχόμενοι τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐνιαυσίων ἔργων τῆς ἐταιρίας, προτάσσομεν τὰ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐταίρων καὶ τὰ κατὰ τὰς συνδρομὰς καὶ τὰς ἄλλας εἰσπράξεις, ἵνα γνωσθῇ ἀπὸ ποίων χρηματικῶν ἀφορμῶν ἐξετελέσθησαν τὰ ὑστερον ἐκτεθησόμενα ἔργα.

Τῆ 30 Μαΐου παρελθόντος ἔτους, ὅτε ἡ τελευταία λογοδοσία ἀνεγνώσθη ἐνώπιόν σας, (*) ἐταῖροι ἦσαν ἐν τῷ μητρώῳ τῆς Ἐταιρίας ἐγγεγραμμένοι 882, εἰς τὸν ὁποῖον ἀριθμὸν περιλαμβάνοντα καὶ τινες δῆμοι τοῦ βασιλείου καὶ ἱεραὶ μοναί. Ἐκτοτε ἐντὸς τοῦ ἐνιαυσίου διαστήματος ἐνεγράφησαν ἄλλοι 27, καὶ οὕτω ὁ ἀριθμὸς ἀνέβη εἰς 909. Ἀλλ' ἀφαιρουμένων 18 ἐκ τούτων, 5 μὲν ὡς ἀποβιωσάντων, 13 δὲ ὡς διαγραφέντων κατ' ἴδιαν τῶν θέλησιν, ἐκφρασθεῖσαν κατ' ἐπανάληψιν πρὸς τὸν κλητῆρα τῆς Ἐταιρίας, μένουσιν 891. Ἐκ τούτων πάντων συνδρομὴν κατέβαλαν ἐντὸς τοῦ ἔτους μόνοι 206, καὶ δὴ ἑκατὸν μὲν καὶ τεσσαράκοντα δύο ἐκ τῶν 220, τῶν κατοικούντων ἐν Ἀθήναις, εἴκοσι δὲ καὶ πέντε ἐκ τῶν πολλῶν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, τριάκοντα δὲ καὶ ἑννέα ἐκ τῶν πολὺ πλειόνων τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ· δηλ. τὸ ἐν τέταρτον περίπου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ ἐπλήρωσαν, καὶ κατὰ τοῦτο βαίνομεν ὀλίγω κάλλιον ἢ πέρυσιν, ὅτε τὸ ἐν πέμπτον περίπου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ εἶχαν πληρώσει. Ἀλλὰ καὶ οὕτω λίαν δυσάρεστος εἶναι ἡ καθυστέρησις, ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, ἡ ἐντελῆς ἀποχὴ τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ἐταίρων, ὅπερ συμβαίνει ἡμῖν μάλιστα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διὰ τὸ ὅτι μεθ' ὅσας καὶ ἂν ἐκάμαμεν δοκιμὰς, δὲν κατορθώσαμεν νὰ ἔχωμεν ἐπιτρόπους διὰ τὴν εἰσπράξιν, πλην μόνον σχεδὸν ἐν Καλιούττα τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, ἐν Φιλιππουπόλει τῆς Θράκης καὶ ἐν Παρισίοις τῆς Γαλλίας, ἐνθα οἱ ἀξιότιμοι κύριοι Γρηγόριος Ἰωαννίδης ἱερεὺς, καὶ Βλάσιος Σκορδέλης διδάσκαλος, καὶ Μαρίνος Βρετὸς δημοσιογράφος, μὲ πᾶσαν προθυμίαν καὶ δραστηριότητα ἐπιτροπεύουσιν. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου μόνοι σχεδὸν οἱ ἐν Εὐβοίᾳ νομαρχεύσαντες Σκαρλ. Ῥωσσέτος καὶ Ἰω. Κ. Δελιγιάννης, γνόντες καλῶς τὰ καθήκοντά των, ἐγένοντο ἀπὸ ἐτῶν χρησιμώτατοι τῇ Ἐταιρίᾳ, ὡς φροντίζοντες νὰ ἐγγράφηται εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν δήμων καὶ τῶν ἱερῶν μονῶν ποσὸν συνδρομῆς εἰς τὴν Ἐταιρίαν καὶ τακτικῶς νὰ ἀποστέλληται σύμφωνα μὲ μίαν πρὸ ἐτῶν ἐκδοθεῖσαν ὑπουργικὴν ἐγκύκλιον. Ἄν πάντες οἱ νομαρχαὶ τὸ αὐτὸ ἐποιοῦν, ἠθέλαμεν εἶναι σημαντικωτάτην βοήθειαν ἐκ τῶν τοῦ βασιλείου δήμων, οἵτινες μετὰ τὴν αἰσιῶς τελεσθεῖσαν ἔνωσιν τῆς Ἑπτανήσου ἠυξήθησαν εἰς 359, καὶ ἂν δι' ἕκαστον αὐτῶν μόνον 25 δραχμῶν ἐτήσιαν δόσιν ὑπελόγιζέ τις, ἠθελε προβαίνει ποσὸν χιλιάδων δρ. 9 περίπου. Ἀλλὰ ταῦτα εἶναι ρία desideria. Τὸ δὲ Συμβούλιον νομίζει, ὅτι ἀντικείμενον διασκέψεως πάντων ὑμῶν πρέπει νὰ γίνῃ τὸ πῶς θεωρητέοι εἰς τὸ ἐξῆς οἱ καθυστεροῦντες καὶ μάλιστα οἱ οὐδέποτε πληρώσαντες ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐγγραφῆς των καὶ ὁ ὡς ἀργοὶ μένοντες ἐταῖροι, ὁποῖοι εἶναι πολλότατοι.

Αἱ δὲ εἰς πρᾶξις εἰς τοῦ ἔτους, ἂν καὶ ὀλίγοι ἐπλήρωσαν, ὅμως δι' οὓς λόγους θέλετε εὐθὺς μετ' ὀλίγον ἀκούσει, ἀνέβησαν εἰς δρ. 12,042.24, καὶ ἦτο λοιπὸν τὸ ἔτος τοῦτο ἐν τῶν μεσαίως προσοδοφόρων ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1858 ἀναβιώσεως τῆς Ἐταιρίας. Εἰς τὰς 12,042.24 προστιθέμενον καὶ τὸ ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔτους περίσσευμα δρ. 1162.83, ἀναβιβάζει τὸ ὅλον ποσὸν εἰς δρ. 13,205.7.

Ὁ κατάλογος τῶν ἐν τῷ ἔτει τούτῳ πληρωσάντων μέλλει νὰ τυπωθῇ εἰς τὸ τέλος ταύτης τῆς νῦν ἀναγιγνωσκόμενης ἐκθέσεως, ἐνθα θέλει φανῇ, ποῖοι ἔδωκαν μεγαλύτερα ποσὰ τοῦ κατωτάτου ὀρισμένου τῶν 15 δραχμῶν. Ἐδῶ δὲ ἐξάίρομεν μνημονεύοντες μόνον τοὺς ἀπὸ 100 καὶ ἀνωτέρω δόντας, εἶτε ὡς ἐφ' ἅπαξ, εἶτε ὡς τακτικῶς εἶτε καὶ ὡς διὰ μιᾶς πληρώσαντας δύο ἐτῶν συνδρομῆν. Εἶναι δὲ οἱ ἐξῆς : ὁ ἐν Πετροπόλει κ. Ἰωάννης Κοντογιαννάκης ἔδωκε δρ. 1132, ὁ αὐτόθι κ. Δημ. Μπεναρδάκης 999, ὁ μακαριώτατος πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Κύριλλος 400, ὁ δῆμος Ἐρμουπόλεως 200, ὁ ἐν Μασσαλίᾳ κ. Ἰλαρίων Ροῦ 200, ὁ δῆμος Πειραιῶς 100, ὁ ἐν Βιέννῃ κ. Σίμων Σίνας 100. Ἀλλ' ἠυξήθη μάλιστα τὸ εἰσόδημα τοῦ ἔτους ἕνεκα δύο προσφορῶν ἐκτάκτων, ἐξ ὧν

(*) Κατὰ λάθος ἐτυπώθησαν αἱ χρονολογίαι ἐν τῇ περυσίᾳ ἐκθέσει ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλίδος τοῦ φυλλαδίου τῆ 24 καὶ τῆ 31 Μαΐου, ἐν δὲ σελ. 1: τῆ 3 Μαΐου, ἐν δὲ σελ. 10: 7 Ἰουνίου, τὰ ὅποια ἄλλα πρέπει νὰ διορθωθῶν οὕτω κατὰ σειράν τῆ 30 Μαΐου καὶ τῆ 6 Ἰουνίου, τῆ 30 Μαΐου, 6 Ἰουνίου.

τὴν μίαν ἐκ δραχμῶν 1309 προσήνεγκαν ἀπὸ κοινοῦ οἱ ἐν Γαλαζίῳ ὁμογενεῖς ἔμποροι κύριοι Ὁδυσσεύς Ι. Νεγρεπόντες καὶ Ξενοφῶν Χ. Θεολόγου, συντελέσαντος εἰς τοῦτο δραστηρίως καὶ τοῦ αὐτοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑποπροξένου κ. Ἰω. Ἀγκωνάκη, τὴν δὲ ἄλλην ἐκ δρ. 1000 ὁ πρύτανις καὶ ἡ Ἀκαδημαϊκὴ σύγκλητος τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν πανεπιστημίου, παρακληθέντες ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς ἑταιρίας, πάνυ προθύμως ἔδωκαν ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ πανεπιστημίου, καὶ ὤρισαν ἵνα διὰ τῶν χρημάτων τούτων ἀγορασθῶσιν ἀρχαῖα. Ἐλπίζομεν δὲ, ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἐπιόν ἔτος καὶ τὰ λοιπὰ θέλει ψηφισθῆ τὸ αὐτὸ ποσὸν συνδρομῆς εἰς τὴν Ἑταιρίαν. Τόσω δὲ μᾶλλον ἐκφράζομεν ταύτην τὴν ἄμα μὲν ἐλπίδα ἅμα δὲ εὐχὴν ἡμῶν, ὅσω ἀδιαφιλονείκητος μὲν εἶναι ἡ σπουδαία συμβολὴ τῆς ἀρχαιολογίας εἰς τὴν καθ' ὅλου παιδείαν τοῦ ἔθνους ἡμῶν, γνωστότατον δὲ τοῖς πᾶσιν, ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον, χάρις εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τῶν ὁμογενῶν, ἱκανῶς διὰ τοιαῦτα αὐτῷ προσήγοντα ἔργα εὐπορεῖ, ἐνῶ ἡ ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία κατὰ τοῦτο πολὺ ἐλαττοῦται διὰ λόγους οὓς δὲν κρίνομεν ἀναπτυκτέους ἐν τῷ παρόντι. Κατὰ ταῦτα ἡ τοῦ Πανεπιστημίου χιλιόδραχος συνδρομὴ λίαν εὐπρόσδεκτος οὕσα ἤθελε καταστῆ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας τακτικὸν ἐτήσιον εἰσόδημα εἰς τὸ μέλλον, ὅπως ἔχομεν ἤδη τακτικὰ καὶ τὰ μερίσματα τῶν 10 ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ μετοχῶν τοῦ φιλογενοῦς κ. Ἰωάν. Ῥώμα τοῦ ἐν Βασσαραβία, καὶ τὰ ἄλλα τῶν 8 ἰδιοκτητῶν τῆς Ἑταιρίας μετοχῶν, ὧν μία προσέρχεται ἐκ δωρεᾶς τοῦ κ. Γιαννάκη Χ. Πέτρου, ὡς καὶ τὸν τόκον μιᾶς χιλιοδράχμου καταθέσεως ἐν τῇ Τραπεζῇ, ἅπερ πάντα ὁμοῦ ἀπήνεγκαν ἐφέτος ποσὸν δρ. 2,528. Ἄλλη δὲ τις εἰσπραξίς ἐγένετο δρ. 188 50 ἐκ πωλήσεως Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος καὶ ἄλλων φυλλαδίων τῆς Ἑταιρίας, καὶ μία ἐτι προσφορά δρ. 29 50 τὰς ὁποίας τινὲς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κάτοικοι μεταβάντες εἰς τὴν νῆσον Αἴγινα τὸ παρελθὸν θέρος συνελεξαν μεταξύ των πρὸς ἐπιχείρησιν ἀνασκαφῆς τάφων καὶ μὴ πραγματοποιηθέντος τοῦ σκοποῦ τούτου, τὰς ἔδωκαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας.

Τὰ δὲ ἔργα τῆς Ἑταιρίας, εἰς ἃ ἔδαπανήθησαν τὰ πλεῖστα τῶν συναχθέντων χρημάτων, εἶναι τὰ ἑξῆς:

Α'. Ἀ ν α σ κ α φ ῆ τοῦ Διονυσιακοῦ ἐνταῦθα θεάτρου, ἡ ἐξακολουθοῦσα ἀπὸ ἐτῶν καὶ οὐπω περανθεῖσα. Τὰ νοτιώτερα τῆς σκηνῆς μέρη καὶ τὰ ἐτι κατωτέρω μέχρι σχεδὸν τῆς νέας λεωφόρου, μάλιστα τὰ δυσμικώτερα, ὡς καὶ τὰ πρὸς δυσμὰς τοῦ κοίλου, ἐτι δὲ καὶ τὰ ἐκτός καὶ ἐντός τοῦ τοίχου, τοῦ ἀπὸ τοῦ θεάτρου χωροῦντος πρὸς τὴν λεγομένην Εὐμένειον στοᾶν καὶ καλουμένου κοινῶς Σερπεντζε, ταῦτα τὰ μέρη ἀπὸ πολλῶν χωμάτων, ἐν ὅλῳ μέτρῳ κυθικῶν 8250, διὰ δαπάνης δρ. περὶ τὰς 6 χιλ. ἐλευθερώθησαν καὶ ἱκανῶς ἐκαθαρίσθησαν. Μένει δὲ μέρος ἐτι τοῦ ἔργου νὰ τελεσθῆ τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν μεθ' ἡμᾶς συμβούλων, ἂν οἱ ἑταῖροι προσενέγκωσιν ἐπαρκεῖς συνδρομὰς. Χάριν περιεργείας λέγομεν, ὅτι ἔδαπανήθησαν ἕως τῶρα εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἔργον ἀπ' ἀρχῆς τὰ ἑξῆς ποσὰ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας. Ἐν ἔτει 1859, δηλ. ἐπὶ τῆς προεδρίας τοῦ μακαρίτου Ν. Κωστή, τρία ἔτη πρὸ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιδημίας τοῦ Γερμανοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Στράκ, ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν ἐνώπιόν σας, δρ. 3,577. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Στράκ καὶ μετ' αὐτὸν ἀπελθόντα ἕως τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους 16,356 75, ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἔτει 5,757 20. Τὸ ὅλον δρ. 25,690 95. Καθὼς δὲ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, οὕτω καὶ κατὰ τὸ τελευταῖον τὰ ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς προκύψαντα εἰς σῶς ἦσαν ἀξιόλογα. Τὸ μὲν τοίχος ἱκανῶς ὑπὲρ γῆς διατηρούμενος, κατὰ τὸ πλεῖστον κυκλικός, ὁ ἀποτεματίζων τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ κοίλου, ὦν πάνυ στερεῶς καὶ κομψῶς κατεσκευασμένος καὶ μὲ ἐσωτερικὰς ἀντηρίδας πρὸς τὸν βράχον, τὸ δὲ γραμμαῖ τινες σημαντικαὶ θεμελίων τοίχων, οἷον μία παράλληλος τῇ σκηνῇ, ἡ ἐσχάτη πρὸς νότον καὶ ἄλλαι κατωτέρω, τετράγωνόν τι ἀποτελοῦσαι ἐπίμηκες διμερές, ἄλλης τινὸς αὐταί, ὡς φαίνεται, οἰκοδομῆς πρὸς τῇ σκηνῇ λείψανα οὔσαι, τὸ δὲ πολλὰ γλυπτὰ καὶ ἐνεπίγραφα μνημεῖα κινητὰ, περὶ ὧν πάντων οὐ μικρὸς ἐν τε ταῖς ἡμετέραις ἐφημερίσι καὶ ἐν τοῖς τῶν ἀλλογενῶν περιοδικοῖς λόγος ἐγένετο καὶ ἐτι θὰ γίνῃ ὑπὸ τῶν ἐχόντων σχολῆν καὶ τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις. (*) Ὁμολογητέον δὲ, ὅτι τὰ ἐσχάτως εὐρεθέντα, ἂν καὶ πολὺ σημαντικῶς τὴν ὄλην ἀρχαιολογίαν πλουτίζοντα, δὲν ἐφάνερωσαν ὅμως νέον τι τοπογραφικὸν ἢ ἀρχιτεκτονικὸν ἀσφαλὲς πόρισμα παρὰ τὰ ἤδη ἱκανῶς πῶς γνωστά. Μόλις δὲ ἐν τοιοῦτον φαίνεται ὑποδηλούμενον ὡς ἐκ τῶν πολλῶν τμημάτων ἐπιστυλίου καὶ κίωνων τῶν ἐντετειχισμένων ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ Σερπεντζε, καὶ ὡς ἐξ ἐνὸς μάλιστα χωριστὰ εὐρεθέντος τμήματος ἐπιστυλίου, ὁμοίου κάπως μὲ τὰ ἄλλα καὶ ἔχοντος ἐπιγραφῆς, ἐξ ἧς δύναται τις ἴσως νὰ εἰκάσῃ, ὅτι ὁ ἐπ' αὐτοῦ μνημονευόμενος ναὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἰγείας δὲν ἔκειτο τόσον μακρὰν τοῦ θεάτρου πρὸς δύσιν, ὅσον κοινῶς νομίζεται παρὰ τοῖς τοπογράφους. Ἄλλα καὶ ἄλλα ἴσως ἐν τῷ τελευταίῳ ἀνεσκαμμένῳ χώρῳ δύνανται λογιώτεροι καὶ διορατικώτεροι ἑμοῦ ἄνδρες νὰ ἴδωσι καὶ νὰ κχταδείξωσι καὶ εἰς ἄλλους, ὅπερ καὶ εὐχομαι νὰ γίνῃ, ἵνα οὕτω

(*) Ἐν τούτων τῶν μνημείων, τὴν λιθίνην ἐκείνην ἀστρολογικὴν ἢ ἀστρονομικὴν σφαιραν, περὶ ἧς τινὲς τῶν ἡμετέρων ἐφημερίδων ὠμίλῃσαν ἐν καιρῷ, ἀπεικονίσα; ἐπιμελῶς ὁ ἡμέτερος συναδελφός Ἰω. Γ. Παπαδάκης ἐκδίδει ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος φυλλαδίου. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν μοιρῶν ἐτέθησαν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου πρὸς εὐκρωτέραν εὐρεσιν τῆς σχετικῆς θέσεως τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαιρας διαφόρων ἀντικειμένων.

μᾶλλον χαίροντες ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τοῦ ἔργου τῆς ἀνασκαφῆς, προθυμότερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἅπαντες συντελῶμεν εἰς τὴν αὐτοῦ εὐκταίαν ἀποπεράτωσιν.

* Ἀλλὴν μίαν μικρὰν ἀνασκαφὴν ἐπιχειρηθεῖσαν ἐν τούτῳ τῷ ἔτει καὶ ἀποτυχοῦσαν, δι' αὐτὸ τοῦτο δὲν ἠθέλαμεν τὴν ἀναφέρειν, ἂν δὲν ἦτο χαρακτηριστικὴ τῆς ἡμετέρας καταστάσεως τῶν πραγμάτων. ἠθελήσαμεν μὲ ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀνασκάψωμεν τάφους ἀρχαίους ἐν τινι ἰδιωτικῷ ἀγρῷ κατὰ τὸ φαληρικὸν πεδίον, συγχωροῦντος προθύμως τὴν σκαφὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ ἀγροῦ. ἠλπίζαμεν δὲ νὰ εὐρωμεν αὐτοῦ καλὰ ἀγγεῖα, ὡς καὶ ἄλλοτε αὐτοῦ που τοιαῦτα εὐρέθησαν. Ἀλλὰ μόλις μίαν ἡμέραν εἰργάσθησαν οἱ σκαφεῖς ἡμῶν, καὶ ὁ πρῶτον πρόθυμος εἰς τὰς προτάσεις τῆς Ἐταιρίας ἰδιοκτῆτης παραπεισθεὶς ὑπὸ τινων ἀρχαιοπρατῶν, ἐδυστρόπησε καὶ ἐκώλυσε τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου. Τί δὲ συνέβη ἔπειτα; Ἐν τῷ αὐτῷ ἀγρῷ ἐπεχειρήσαν ἀνασκαφὴν οἱ ἀρχαιοπράται, ὡς αὐτὸ τοῦτο ποιοῦσι καὶ ἐν ἑτέροις τόποις περὶ τὰς Ἀθήνας καὶ ἄλλαχού, μετὰ δυσκολεύσεως ἢ καὶ ματαιώσεως ἐνίοτε τῶν ὁμοίων τῆς Ἐταιρίας ἐπιχειρήσεων. Ἰνα παύσῃ ταῦτα γινόμενα, ἔπρεπεν ἀπολύτως νὰ μὴ ἴδεται ἀδεία ἀνασκαφῆς εἰς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρχαιοπράτας, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐζητήσαμεν δι' ἀναφορᾶς μας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Προσδοκῶμεν δὲ καὶ τούτου τοῦ κακοῦ ὡς καὶ ἄλλων τινῶν ὁμοίων τὴν θεραπείαν ἐξ ἐντονωτέρας τινὸς διοικητικῆς ἐνεργείας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ ἀρχαιοτήτων νόμου, περὶ οὗ ἐπίσης ἀνεφέρθημεν πέρυσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ καθήκον ἅμα καὶ δικαίωμα ἐπιβαλλόμενον καὶ χορηγούμενον ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἐν ἰσχύϊ τῆς Ἐταιρίας ὀργανισμοῦ. Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι ταχέως θέλουσιν ἱκανοποιηθῆ τὰ ἐθνικώτατα ταῦτα συμφέροντα τῆς ἀρχαιολογίας. Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀπόπειραν ἀνασκαφῆς δρ. 22.

Β'. Ἔργον ἔχομεν ν' ἀναφέρωμεν τὴν ἐν τούτῳ τῷ ἔτει γενομένην μετακομίσειν τῶν ἀρχαίων τῆς Ἐταιρίας ἐκ τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ θεατροειδοῦς ἀκροατηρίου καὶ ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς Σιναίας Ἀκαδημίας εἰς τὸ Βαρβάκειον λύκειον, ὅπου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μᾶς ἐδόθησαν ἐξ εὐρύχωρα τοῦ μεσαιῦ πατώματος δωμάτια, ἀφοῦ ἤδη πρότερον κατεῖχομεν μέγα μέρος τῶν ὑπογείων τοῦ αὐτοῦ κτιρίου. Οὕτω λοιπὸν ἐν μηνί Ἰουλίῳ τοῦ 1865 ὁ γενικὸς ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων Π. Εὐστρατιάδης, ὁ καὶ μέλος ὦν τοῦ συμβουλίου ἡμῶν, κωλυομένου τοῦ γραμματέως τῆς Ἐταιρίας ὑπ' ἀσχολιῶν, ἔλαβε τὰ κλειδιά τοῦ θεατροειδοῦς ἀκροατηρίου καὶ ἐπεμελήθη καλῶς τῆς μετακομίσεως τῶν ἀρχαίων καὶ τῆς αὐτῶν ἰδρύσεως ἐν τοῖς δωματίοις τοῦ Βαρβακείου, ἐνθα διὰ δαπάνης τοῦ τε ὑπουργείου τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ πανεπιστημίου εἶχε προπαρασκευάσει θέσεις καὶ θήκας διὰ τὰ ἀρχαῖα προσφόρους. Ἀφοῦ δὲ ἐπέρανε τὸ ἑαυτοῦ ἔργον, ὑπὲρ οὗ ἔχει ἡμῶν τὴν εὐγνωμοσύνην, παρέδωκε πάλιν εἰς ἡμᾶς τὰ κλειδιά καὶ ἐξηκολούθησαμεν ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1865 μετακομίζοντες ἐκεῖσε διάφορα ἄλλα ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς Σιναίας Ἀκαδημίας καὶ ἀλλαγθέν ἀρχαῖα τῆς Ἐταιρίας καὶ κατασκευάζοντες θέσεις ἐτι νέας δαπάνη τῆς Ἐταιρίας καὶ διευθετοῦντες τὸ σύνολον οὕτως ὥστε ἡδυνήθη μετ' οὐ πολὺ τὸ Βαρβάκειον νὰ παράσχη εἰς τοὺς φιλαρχαίους ἰδέαν τινα, ἵνα οὕτως εἴπω Μουσείου πρώτου ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ, πρόδρομον τοῦ ἐπὶ αἰσίοις οἰωνοῖς οἰκοδομηθησομένου προσεχῶς, χρήμασι τοῦ φιλογενοῦς Δημ. Μπεναρδάκη, κεντρικοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου ἐν τῷ ὑπὸ τῆς μακαριτίδος Ἑλένης Τσοῖτσα δωρηθέντι τόπῳ, ἐνθα πάντα τὰ ἀρχαῖα τῆς πρωτεύουσῆς θέλουσιν εὐρεῖ τὸν προσήκοντα τόπον τὰ τε τοῦ κράτους καὶ τὰ ἡμέτερα.

Κύριοι, ἡ μετακομίσις αὕτη τῶν ἀρχαίων τῆς Ἐταιρίας καὶ ἡ διευθέτησις, καὶ ἡ ἐξακολούθησασα ὕστερον ἐπὶ μῆνας ὄλους συγκόλλησις αὐτῶν καὶ ἰδρυσις διὰ δαπάνης ὀχι μικρᾶς τῆς Ἐταιρίας ἐν τοῖς χώροις τοῦ Βαρβακείου, ὡς καὶ ἡ ἐπίθεσις τῶν τοῦ καταλόγου ἀριθμῶν ἐπὶ τῶν πλείστων ἀρχαίων, θεωρητέον ὡς ἐν τῶν ὠφελιμοτάτων ἔργων τῆς Ἐταιρίας τοῦ ἔτους τούτου, ἂν ἀληθεύει τὸ τοῦ Ξενοφῶντος, ὅτι λίθοι τε καὶ πλίνθοι καὶ ξύλα καὶ κέραμος ἀτάκτως ἐρρίμμενα οὐδὲν χρήσιμά ἐστι. Τὸ Συμβούλιον ἐκανόνισε καὶ τὰς ὥρας καὶ ἡμέρας τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μουσείου τούτου διὰ πάντας τοὺς φιλαρχαίους, ὄρισαν δις τῆς ἐβδομάδος δευτέραν καὶ τετάρτην ἀνὰ δύο ὥρας νὰ εἶναι ἀνοικτόν. (*) Ἀλλὰ σπανίως καὶ πάνυ ὀλίγοι τῶν ἡμετέρων προσέρχονται εἰς ἐπίσκεψίν του, ὡς τὸ πολὺ δὲ ξένοι τὸ τιμῶσι καὶ τὸ ἐπωφελοῦνται.

Ἐδαπανήθησαν διὰ θέσεις καὶ θήκας ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας δρ. 759, διὰ δὲ ἰδρυσιν καὶ συγκόλλησιν δρ. 1168.23 καὶ δι' ἄλλα τινα Μουσειακὰ ἔργα καὶ σκεύη δρ. 237.85 τὸ ὅλον δρ. 2165.13. Τοσαῦτα χρήματα πρώτην φοράν νομίζομεν ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς ἐλευθερώσεώς της ἐξωδεύθησαν εἰς ἐν ἔτος διὰ τοιαῦτα ἔργα, καὶ τοῦτο σημαίνει πρόδοον.

Ἐδῶ κρίνομεν ὀχι περιττὸν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἂν εἴχομεν ἐν Ἀθήναις ἄξιόν τινα τεχνίτην ἐξ ἐκείνων τῶν ἐν Ἰταλίᾳ μάλιστα εὐρισκομένων, οἵτινες ἐπιτηδεύονται ἰδίως τὸ συναρμολογεῖν καὶ συγ-

(*) Τὸν μὲν χειμῶνα ἀπὸ τῆς 3—5 μ. μεσημβριᾶν, τὸ δὲ θέρος ἀπὸ τῆς 4—6, τοῦθ' ὅπερ καὶ διὰ τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων ἐκπρόξασμεν. Ἴδε λ. χ. Ἐφημερίδα τῶν Φιλομυθῶν τῆς 20 Ἀπριλίου 1866 ἐν τέλει.

κολλᾶν πολυκόμματα καὶ κολοβά ἀρχαῖα γλυπτὰ καὶ ἀγγεῖα, ἠθέλαμεν ἔχει νὰ ἐπιδείξωμεν ἐν τῷ Μουσείῳ ἡμῶν τοῦ εἶδους τούτου ἔργα κατωρθωμένα πολὺ πλείονα τῶν ὅσα βλέπει τις σήμερον. Ἀλλὰ καὶ οὕτως, ἂν καὶ δὲν εἶχομεν δηλ. παρὰ ἓνα αὐτοσχεδίως πως εἰς τοιαύτην ἐργασίαν καταντήσαντα, πάλιν καὶ τοῦτον ἐξ Ἰταλίας, ὅμως τινὰ τῶν ἀρχαίων τῶν τυχόντων τῆς παρ' ἡμῶν τοιαύτης ἐπιμελείας, ὄχι μόνον ἱκανῶς, ἀλλὰ καὶ παρ' ἐλπίδα σχεδὸν συνηρημολογήθησαν καὶ τέρπουσι τὸν θεατὴν, παρ. χάρ. ἐν ἀγγεῖον Ἀττικὸν μέγα μὲ ζωγραφίαν προθέσεως νεκροῦ γυναικὸς καὶ μὲ ἰππεῖς τινὰς προελαύνοντας, προῖον τῆς ἀρίστης τέχνης (*). οὕτω καὶ ἐν λίθινον σύμπλεγμα Θησεῶς καὶ Μινωταύρου, ὀλίγον ὑπὲρ τὸ φυσικὸν μέγεθος, ὅπερ ἐν μέρει μόνον κατωρθώθη νὰ ἀπαρτισθῆ, ἀπὸ τῆς 19 Νοεμβρίου 1865 καὶ ἐξῆς ἀσχολίας γενομένης ἐπὶ ἡμέρας καὶ ἐβδομάδας περὶ τὴν αὐτοῦ πρώτην διάγνωσιν καὶ συναρμογὴν. Μνείας δὲ ἀξιούμεν αὐτὸ ἐνταῦθα καὶ ἄλλως διὰ τὴν τέχνην του τὴν καλὴν, καὶ διότι συναρμογήθην ἐξ ἐκείνων τῶν γλυπτικῆς τεμαχίων ἅπερ ἄλλοτε ὡς εὐρεθέντα ἐν τῇ πρὸς τῷ Κατηφόρῳ ἀνασκαφῇ ἰδίως ἐμνημονεύσαμεν ἐνώπιόν σας ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τοῦ ἔτους 1861 (**), φαίνεται ὡς ἐκ τοῦ τόπου τῆς εὐρέσεώς του προωρισμένον νὰ κινήσῃ πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀληθοῦς θέσεως τοῦ Θησειοῦ πολυκροτον ἀρχαιολογικὸν ζήτημα.

Γ'. Ἔργον ἀναφέρομεν τὴν διὰ χρημάτων τῆς Ἑταιρίας ἀγορὰν διαφόρων ἀρχαιοτήτων πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου. Ἠγοράσθησαν ἀντὶ δρ. 2271.50 παρὰ διαφόρων ἰδιωτῶν πολλὰ καὶ τινὰ ἀρετὰ καλὰ πάσης ὕλης καὶ τέχνης ἀρχαῖα, ὡς καὶ ἐπιγραφαί, καὶ οὕτω ἐμποδίσθη ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν λαθραῖα ἐξαγωγή των. Ὀφείλομεν ὅμως νὰ εἴπωμεν, ὅτι καὶ ὄχι ὀλίγα, καὶ ἴσως τὰ καλλίτερα, διέφυγαν τῶν χειρῶν μας, διότι δὲν ἠδυνάμεθα ὡς ἐκ τῶν περιωρισμένων πόρων τῆς Ἑταιρίας νὰ διαγωνισθῶμεν πρὸς ἄλλους πλειοδοτοῦντας. Θεραπεία τοῦ κακοῦ μόνη φαίνεται ἢ προίκις τῆς Ἑταιρίας διὰ κεφαλαίων μειζόνων, καὶ δὲν νομίζομεν περιττὸν καὶ πάλιν, ὡς ἄλλοτε, νὰ εἴπωμεν ὡς πρὸς τοῦτο, ὅτι καλὴ ἐπικουρία ἠθέλεν εἶναι, ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐνέγραφεν εἰς τὸν τοῦ κράτους ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἐν ποσὸν δεκακισχιλίων δραχμῶν ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν, ὅπως καὶ ἄλλας κοινωφελεῖς ἑταιρίας δι' ἐτησίαν χορηγιῶν βοηθεῖ. Λέγοντες τοῦτο πολλάκις, ἴσως κατορθώσωμεν ποτε τὴν πραγματοποιήσιν του. Ἄς μὴ εἴπῃ δέ τις, ὅτι ἂν μέλλει νὰ δαπανᾷ τι ἢ Κυβέρνησις, διὰ τι νὰ μὴ τὸ δαπανᾷ αὐτὴ, ἀλλὰ νὰ τὸ δίδῃ εἰς τὴν Ἑταιρίαν βοηθείαν; διότι ἡ Ἑταιρία, ὡς εἶναι συγκεκριμένη, ἔχει ὄργανα καὶ μέσα λίαν συντελεστικὰ πρὸς ἀρχαιολογικὰ ἔργα, ἃ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ Κυβέρνησις δι' ἄλλους τε πολλοὺς λόγους καὶ διὰ τὸ ἀναγκαίως ὀλιγάριθμον τῶν ἐμμίσθων ὑπαλλήλων οὓς ἀπασχολεῖ.— Ἐπλουτίσθη δὲ τὸ Μουσεῖον καὶ διὰ δωρῶν τινῶν, ἃς ἔκαμαν διάφοροι ἐν Ἀθήναις μάλιστα οἰκοῦντες ὁμογενεῖς, ὧν τὰ ὀνόματα θέλουσι περιληφθῆ εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην ὅταν τυπωθῆ, ἀνεγράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν ταῖς μηνιαίαις δηλώσεσιν, ἃς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας κατεχώριζεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτευούσης.

Ὁ δὲ κατάλογος πάντων τῶν ἀρχαίων τῆς Ἑταιρίας, δηλ. οὐ μόνον τῶν ἐν τῷ Βαρβακειῷ καὶ ταῖς ἄλλαις περιοχαῖς κτιρίων ἀρχαίων ἀ διακατέχει ἡ Ἑταιρία, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ταῖς δημοσίαις τοῦ κράτους συλλογαῖς διὰ διαφόρους λόγους ἀποτεθειμένων, προβαίνει ὁλονὲν συντασσόμενος καὶ ἔφθασε μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 3000. (***) Ἄν δὲ δὲν δύναμαι καὶ ἐφέτος νὰ Σᾶς εἴπω, ὅτι ἐτελείω-

(*) Τούτου τοῦ ἀγγείου, ἐξ ὅτου ἦν ἐτι ἀσυναρμολόγητον καὶ ἀσυγκόλλητον, μέρη τινὰ τῆς ζωγραφίας, τὰ μάλιστα ἀξιόλογα τότε φανέντα, ἀντεγράφησαν καὶ ἐξεδόθησαν ἐν Εὐρώπῃ. Ἴδε Monumenti dell' Instituto di corrispondenza archeologica di Roma, τοῦ ἔτους 1864, vol. VIII. tav. V, 2, a, b, c. Τώρα δὲ τὸ ὅλον σχῆμα τοῦ ἀγγείου ἀπαρτισθὲν, ἂν καὶ εἰσέτι ἔχει ἐν τῷ μεταξὺ κενὰ, κάμνει πολὺ καλλίονα ἢ τότε ἐντύπωσιν.

(**) Ἴδε τῆς ἐκθέσεως σελ. 20, στίχ. 8 κάτωθεν, ἐνθα ἐλέχθη μία ἢ μορφή, διότι δὲν ἦτο ἐτι τότε δυνατόν νὰ διαγνωσθῶσι καλῶς τὰ πολλὰ καὶ ἀνάμικτα τεμάχια, οὐδ' εὐκόλον ἦτο νὰ εἰκάσῃ τις κεφαλήν τινα ταύρου, καὶ ταύτην μάλιστα δικόμματος, αὐτῆτι εὐρεθεῖσαν, ὡς ἀνήκουσαν εἰς ἀνθρώπινον σῶμα. Τώρα δὲ ταῦτα πιντα ὑπ' ἄλλην ὄψιν παρουσιάζονται, ἀπὸ ἔγινεν ἢ κοπιώδης συναρμογὴ. Λυπηρὸν μόνον, ὅτι ἡ κεφαλή τοῦ Θησεῶς εἰσέτι δὲν εὐρέθη, καὶ δὲν προσεπλησιάσθη πρὸς αὐτὸν τόσον ὁ Μινώταυρος, ὥστε νὰ εἶναι δυνατόν νὰ συγκολληθῆ χωρὶς προσθήκης ξένης. Ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου δὲν ἀπελπίζομεθα, φθάνει μόνον νὰ ἐπαναληφθῆ πο-ε ἢ ἐν τῷ Κατηφόρῳ ἀνασκαφῇ καὶ νὰ μᾶς παρουσιασθῆ ἀξιώτερός τις συγκολλητής.

(***) Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀνέβη μέχρι τῆς σήμερον (9 Αὐγούστου 1866, ἡμέρας τῆς τυπώσεως τοῦ παρόντος φυλλαδίου) εἰς 3192, καὶ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς μερικῶν ἀριθμῶν: λιθίνων 1172, χαλκῶν 217, σιδηρῶν 3, μολυβδίνων 240, ἀργυρῶν 11, χρυσοῦν 23, ὀστρίνων 15, ὑαλίνων 20, διαφόρων ἀναμικτῶν ὑλῶν 42, πηλίνων ἀγγείων 700, πηλίνων μορφῶν 302, πηλίνων λύχνων 188, πηλίνων σκευῶν 97, πηλίνων τύπων ἡτοιμητῶν 18, θραυσμάτων πηλίνων 86, πυραμιδοειδῶν πηλίνων 43, φακοειδῶν πηλίνων 10, λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 5. (Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων ἐνεπιγράφοι συμποσοῦνται περὶ τὰς 5 χιλιάδας. Νομίσματα δὲ τῆς Ἑταιρίας: ἐν τῷ Μουσείῳ ὑπάγουσιν, ἂν καὶ εἰσέτι ὄχι καλῶς διατεταγμένα, χρυσᾶ μὲν 2, ἀργυρᾶ δὲ μετὰ καὶ τῶν ἐκ τοῦ κράτους billon περὶ τὰ 400, χαλκᾶ δὲ ὑπὲρ τὰς 8 χιλιάδας.)

σεν, αἴτιον τούτου ἐν μέρει εἶναι, ὅτι δύο θερινοὶ μῆνες καθ' οὓς ἐγένετο ἡ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸ Βαρβάκειον μετακομιδὴ καὶ τακτοποιήσις τῶν ἀρχαίων ἀφηρέθησαν ἀναγκαίως ἀπὸ τὸν καταλογισμὸν.

Δ'. Ἔργον, πολὺ θελαίως τῶν ἀνωτέρω ἐλαττούμενον κατὰ τὴν σπουδαιότητα, εἶναι ἡ μικρὰ αὐξήσις τῆς μικρᾶς ἡμῶν ἀρχαιολογικῆς βιβλιοθήκης. Ἠγοράσθησαν χρήμασι τῆς Ἐταιρίας βιβλία 4, ἀντὶ δρ. 47. Ἐδωρήθησαν δὲ παρὰ διαφόρων ἐγχωρίων καὶ ξένων βιβλία καὶ φυλλάδια 16, ὧν τὰς ἐπιγραφὰς εὐρίσκουσιν οἱ ἑταῖροι ἐν ἰδίῳ πίνακι προσαρτηθησομένῳ εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην. Μνημονεύομεν δὲ ἐνταῦθα μόνον τὸ ἀξιόλογον σύγγραμμα τοῦ Gian Carlo Conestabile, περὶ ἀνασκαφῆς μιᾶς νεκροπόλεως ἐν Ἐτρουριά, ὅπερ ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλείου τῆς Ἰταλίας φιλοφρόνως διὰ τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Μάνου, ἐπέμψε πρὸς τὴν Ἐταιρίαν. Ἡμεῖς δὲ ἀντεπέμψαμεν ἀντίδωρον ὅσα ἡ Ἐταιρία ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1837 πρώτης συστάσεώς της μέχρι τοῦδε ἐδημοσίευσεν. Ἐπειδὴ δὲ περὶ βιβλιακῶν ὁ λόγος ἄς εἰπωμεν καὶ τόδε, ὅτι κατ' αἰτήσιν τῶν προσωρινῶς διευθυνόντων τὰ τῆς Πανεπιστημιακῆς βιβλιοθήκης τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας ἔδωκεν εἰς τὴν βιβλιοθήκην ταύτην πρῶτον ἐν σῶμα ὀλόκληρον τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἀθηνῶν ἐφημερίδος πρώτης καὶ δευτέρας περιόδου, ἔπειτα δὲ ἰκανὰ ἀντίτυπα ἐκ πασῶν τῶν ἄλλων δημοσιεύσεων τῆς Ἐταιρίας, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς ἀντιδόματα καὶ προκλητήρια εἰς βιβλιακὰς ἐξ Εὐρώπης ἀποστολάς.

Καὶ ἤδη εἰς ἀποτελείωσιν τῶν ὀφειλομένων νὰ ῥηθῶσιν ἐνώπιόν Σας δὲν μένει ἄλλο νὰ εἰπωμεν παρὰ ὀλίγας λέξεις περὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, τῆς ὁποίας τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1863 διακοπὴν καὶ μὴ ἐπανάληψιν πάντες γνωρίζετε καὶ χαρέως φέρετε. Ἡ κυβέρνησις πρὸ δύο μηνῶν ἀπήντησεν εἰς τὰς περὶ τούτου ἀναφοράς μας· ἐπρότεινε δὲ μεταρρυθμίσεις τινὰς εἰς τὸν τῆς ἐκδόσεως κανονισμὸν, ἄς τὰ μέλη τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς ἔκριναν ὅχι παραδεκτέας, καὶ διὰ τοῦτο ἀνεβλήθη ἡ ἐκδοσις.

Ταῦτα περίπου, κύριοι, ἦσαν τὰ παρ' ἡμῶν ῥητέα. Σεῖς δὲ ἀνασκοποῦντες αὐτὰ θέλετε, νομίζομεν, συνομολογήσει μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας, ὅτι τινὰ μὲν τῶν πραγμάτων βαίνουσι καλῶς, ἄλλα δὲ ἤττον καλῶς· εἰς τούτων δὲ τὴν διόρθωσιν καὶ ὀφείλομεν καὶ δυνάμεθα πάντες οἱ ἑταῖροι μετὰ θάρρους καὶ ἐλπίδος χωροῦντες νὰ συντελέσωμεν.

Μετὰ ταῦτα ὁ ταμίας ἐξέθηκε τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου ὡς ἐξῆς:

Α Π Ο Λ Ο

Τῆς περὶ τὸ χρηματικὸν ἔτησίαις ἀπ'ἀρχᾶς Ἰουνίου 1865 μέχρι 29 Μαΐου 1866

Ἔ σ ο δ α.

Ἀπὸ περίσσευμα ἰσολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἀρχαιολογικοῦ ἔτους..... δραχ.	1162	83
» μερίσματα τῆς ἀ. ἑξαμηνίας τοῦ 1865 ἐπὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν 8 μετοχῶν τῆς Ἐταιρίας πρὸς δρ. 68 τὴν μετοχὴν δρ.	544	
» » τῆς ἀ. ἑξαμηνίας ὡσαύτως ἐπὶ τῶν 10 μετοχῶν τοῦ Ῥώμα »	680	2448
» » τῆς β'. ἑξαμην. ὡσαύτως ἐπὶ τῶν 8 μετοχῶν τῆς Ἐταιρίας »	544	
» » τῆς β'. ἑξαμην. ὡσαύτως ἐπὶ τῶν 10 μετοχῶν τοῦ Ῥώμα »	680	
» τόκους τοῦ εἰς τὴν Ἐθν. Τράπ. κατατεθειμένου δανείου ἐκ δρ. 1000 πρὸς 4 τοῖς 0/0 τὸ ἔτος διὰ δύο ἔτη τοῦ 1864 καὶ 1865.. »	80	86
» » τοῦ ἐκ δρ. 100 χρεωστικοῦ ὁμολόγου τοῦ ἔθνικοῦ δανείου ὑπ'ἀριθ. 29,701 πρὸς 5 τοῖς 0/0 κατ'ἔτος..... »	6	
» προσφορὰν τῶν ἐκ Γαλατζίου κ. κ. Ὀδυσσέως Νεγρεπόντε, καὶ Ξενοφῶντος Θεο- λόγη 100 φλωρίων Αὔστριακῶν, σταλέντων ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνοῦ προξένου κ. Ι. Α. Ἀγκωνάκη.....	1306	
» πωλήσεις Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος καὶ φυλλαδίων ἀρχαιολογικῶν	188	50
» εἰσπράξεις ἐκ διαφόρων πραγμάτων	29	50
» συνδρομὰς 208 πληρωσάντων κατὰ τὸ ἀρχαιολογικὸν τοῦτο ἔτος ἑταίρων	7984	24
Τὸ ὅλον δρ.....	13205	7

Περιουσία τῆς ἐν Ἀθήναις

Κ τ η μ α

Οἰκία ἐν Κηφισίᾳ δωρηθεῖσα τῇ Ἐταιρίᾳ διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1849 ὑπ'ἀριθ. 5175 δωρητη
στοῦ Κωνστ. Ἰωνίδου καὶ ἐκτιμηθεῖσα κατὰ συνεγγισμὸν διὰ ..
Οἰκία, ἥδη ἐρείπιον κείμενον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ (τμήμα 4) κατὰ τὴν ἐνορίαν τῶν Ἀγίων Ἀπο
9712 συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου συμβολαιογράφου Κοκίδου διὰ

Χ ρ η μ α

8 μετοχαὶ ἐπ'ὀνόματι τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν λογι
Δάνειον τῆς Ἐταιρίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν μὲ τόκον πρὸς 4 τοῖς 0/0 κατ'ἔτος.....
1 ὁμολόγον ὑπ'ἀριθ. 29701 τοῦ δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων ἐπ'ὀνόματι τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει
ἔτησίαις συνδρομῆς καὶ τοῦ τόκου αὐτοῦ πρὸς 6 τοῖς 0/0 κατ'ἔτος

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαΐου 1866.

ΓΕΩΡ. Μ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ

Ταμίας τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας.

Γ Ι Σ Μ Ο Σ

διαχειρίσεως τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Ἐ ξ ο δ α.

Εἰς ἀνασκαφὰς τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου ἰδίως.....	δρ.	6066	70
» ἀγορὰς ἀρχαίων	»	2306	50
» ἀγορὰς διαφόρων πραγμάτων	»	69	80
» διάφορα δαπανήματα	»	93	10
» τυπωτικὰ καὶ δετικὰ	»	132	50
» δαπανήματα γραφείου	»	152	65
» » μουσείου	»	2213	13
» μισθοδοσίας τοῦ κλητῆρος, βοηθοῦ, καὶ τῶν ἀπομάχων φυλάκων ἐν τε τῷ Βαρβακείῳ καὶ τῷ Διονυσιακῷ θεάτρῳ	»	992	
Πρὸς ἐξίσωσιν τοῦ παρόντος λογαριασμοῦ τῶν ἐτησίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἑταιρίας λογιζομένου τοῦ ἐκ τούτων περισσεύματος εἰς τὸ εἰσιδὸν ἔτος ..	»	1178	69
Τὸ ὅλον δρ.		13205	7

Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας

τ ι κ ῆ

ρίου συμβολαίου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηναίων Κ. Κοκίδου ὑπὸ τοῦ ἀειμνή-
 δραχ. 4000
 στόλων, ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ἰβρίου 1851 ὑπ'ἀριθ.
 » 11000

τ ι κ ῆ

ζομένη ἐκάστη μετοχὴ πρὸς δρ. 1500 » 12000
 » 1000
 κ. Ἰω. Α. Τζάτση, μεταβιβάσθην εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑταιρίας λόγῳ
 » 100
 » 1178.69

Τὸ ὅλον... δραχ. 29278.69

